

טל ניצן

בסירה הצרה

The wounded forms appear:
the loss, the full extent.

Leonard Cohen

בסירה הצרה אנחנו שלשה.
אשה אחת זקופה כעורב,
הילד בלבן והשיט,
פניו פני כל אחד.
השמים ברזל סמיר,
למים צבע בטנו של סרדין,
בבואת הסירה בהם להב כחל.
רקבובית אירופה באפנו.

אם אני הילד יש לי כובע מלחים
ושלש פניני דמעה על לחי עגלה
קופאות אל צוארוני הפרוש.
אם אני האשה המתנודדת מעליו
עיני תלויות בשום גדה.
לא משי וצמר בגדי
כי משיחות צבע שחרות,
והשטרות בארנקי
מכתבים בדיו קסמים:
בהרף עין אמת הופכת לכלום.

אם אני הילד אני יודע רק:
בהונתי מאבנים מפחד,
למים פה גדול.
אם אני האשה, תחת פרחי כובעי

התפוחים כמו מדוזות,
הקול האומר לי, בוטח,
בתוך ההינומה השחרה: רעי,
לא יהיה לך מנוח.
האריג יתלש מהפצע לאט,
שוב
שוב.